

Scenariusz zajęć
„Rzepka – razem damy radę!”

1. Temat: „Rzepka – razem damy radę!”- poznajemy wiersz „Rzepka” Juliana Tuwima.
2. Prowadzący: Anna Furtacz.
3. Poziom nauczania: dzieci przedszkolne 5-6 lat.
4. Czas trwania lekcji: 1 godzina.
5. Cel główny: Poszerzanie znajomości literatury- poznajemy wiersz J. Tuwima i rolę współpracy.
6. Cele szczegółowe:

Uczeń:

- nazywa warzywa i zioła ogrodowe,
 - rozpoznaje poszczególne skarby ogrodu- pogłębia wiedzę z zakresu przyrody i ekologii,
 - wymienia bohaterów wiersza „Rzepka”,
 - wylicza kolejność postaci przy wyciąganiu rzepki,
 - rozumie treść wiersza,
 - analizuje wydarzenia i rozumie ciąg przyczynowo – skutkowy,
 - rozwija mowę i pamięć,
 - rozwija umiejętność współpracy z grupą,
 - rozwija umiejętności odgrywania ról, wyobraźnię i ekspresję ruchową.
7. Metody:
 - Pogadanka, odczyt, opis, aktywizująca (drama), pokaz z opisem, warsztaty plastyczne.
 8. Formy: zbiorowa, indywidualna.
 9. Środki dydaktyczne: Książka z wierszami J. Tuwima- zbiór wierszy J. Tuwima „Lokomotywa, Rzepka, Ptasie radio”, karty ze zdjęciami warzyw ogrodowych, elementy stroju dla dzieci ciągnących rzepkę, (np. opaski, maski, wąsy, chustki, kapelusze, czapeczki itp.), duża rzepka zrobiona z piłki i bibuły (rekwizyt), szarfy do ciągnięcia rzepki, karty z kolorowanymi warzywami, surowe warzywo rzepa do zaprezentowania, pokrojona rzepa do degustacji.
 10. Przebieg zajęć.
 - a) Wstęp:

Powitanie. Dzień dobry, miło mi u was gościć. Przychodzę do was z Publicznej Biblioteki Pedagogicznej w Pile i mam ze sobą wypożyczona stamtąd książkę – wiersze Juliana Tuwima. Jako, że w waszym przedszkolu trwa tydzień ekologiczny, przedmiotem dzisiejszego spotkania będą warzywa, które są bardzo zdrowe oraz zabawna historyjka o pewnej wielkiej rzepce, na którą wszyscy mieli chrapkę, ale ona nie chciała dać się wyrwać.

b) Rozwinięcie:

Zaczynam od rozmowy na temat warzyw rosnących w ogrodzie. „Czy wiecie, co rośnie w ogrodzie?”; Pogadanka o warzywach wiosną; Prezentacja ilustracji warzyw: czy wiecie co to?; „Czy ktoś widział rzepkę?”

Pokazuję dzieciom ilustracje różnych warzyw, a one odgadują ich nazwy, mówią czy im smakują. Dzieci opowiadają, co wiedzą o warzywach, wszystkie są zgodne co do tego, że warzywa są zdrowe i mają witaminy. Na koniec pytam czy widziały kiedyś prawdziwą rzepę. Pokazuję im prawdziwą rzepę.

Nawiązuję do Światowego Dnia Książki i Praw Autorskich (23.04) obchodzonego regularnie od 1995 roku. Celem tego dnia jest promowanie czytelnictwa, ale również ochrony własności intelektualnej za pomocą praw autorskich. Wiersz Rzepka powstał w 1938 roku.

Przechodzę do lektury. Dzieci otrzymują przydział ról- ktoś zostaje dziadkiem, ktoś kicią, ktoś bocianem itp., dostają rekwizyty przypisane poszczególnym rolom. W sali umiejscowiona jest rzepka z zatwierdzonymi szarfami jaka łodygą, przygotowana do „wyrwania”. Dzieci otrzymują instrukcje dotyczące „teatryku”. Każde wie, jaką otrzymało rolę i kiedy przystąpi do zabawy. Dzieci otrzymały informację, że mają wspólnie powtarzać refren wiersza: *Oj, przydałby się ktoś na przyczepkę! Pocą się, sapią, stękają srogo, Ciągną i ciągną, wyciągnąć nie mogą!*

Rozpoczyna się czytanie tekstu wiersza. Podchodzi dziadek, ciągnie, podchodzi babcia, wnuczek itp...Dzieci w odpowiednich do ról maskach ćwiczą pamięć i bawią się językiem, ciągną i ciągną i wspólnie powtarzają refren: *Oj, przydałby się ktoś na przyczepkę! Pocą się, sapią, stękają srogo, Ciągną i ciągną, wyciągnąć nie mogą!*

Kiedy wreszcie rzepka zostaje wyciągnięta, dzieci upadają i zaczyna się wyliczanka w odwrotnej kolejności. Później siadają na miejsca, zdejmują maski i następuje krótka pogadanka o wierszu. Co w nim było ważne?

Jaka była rzepka duża czy mała?; Kto pomagał dziadkowi?; Kto ciągnął rzepkę jako pierwszy, a kto jako ostatni?; „Co najbardziej wam się podobało?”; Czy dziadek poradziłby sobie sam?; Dlaczego udało się wyciągnąć rzepkę?; „Czy warto pomagać innym?”

Podkreślenie: współpraca = sukces

c) Zakończenie:

Degustacja i praca plastyczna. Dzieci otrzymują do degustacji pokrojoną rzepę. Na koniec rozdawane są karty z konturami warzyw do pokolorowania.

Dziękuję za wspólna zabawę i żegnam się z przedszkolakami.